

Felejteni Parancsszóra!

- írta Wittner Mária, 52 A 559 sz. Volt halálra ítélt
HUNSOR medencefigyelő

Mottó: "Nem hal meg az ki milliókra költi dús élete kincsét"
- Vörösmarti Mihály

Azt mondják, el kell felejteni, le kell zárni a múltat.

Igen, valóban jó lenne lezárni a múltat, de a múlt lezárása még nem időszerű. Mindaddig amíg olyan történelmi folyamatok részesei vagyunk, amíg életünk mindennapjaiban ott kísértenek a múlt árnyai, addig a múltat nem lehet lezárni.

Mindaddig amíg hóhéraink akarnak átvezetni egy valódi rendszerváltás helyett „módszerváltás” címén a proletárdiktatúrából egy polgári demokratizálódás felé, addig a múltat nem lehet lezárni.

Mindaddig amíg az 56-os forradalmat egy nemzet együvé válásának akaratát a szocializmus jobbítási szándékának magyarázzák – „reformjelzővel ellátva önmagukat” – figyelmen kívül hagyva a pesti srácokat, akiknek vére pirosra festette a pesti utcák macskaköveit, a múltat nem lehet lezárni.

Mindaddig amíg nem teljesítettük mártírjaink utolsó üzenetét, amit örökül hagytak ránk, a túlélőkre, addig a múltat nem szabad lezárni, mert a társadalmi gennygóc a múlt tisztázása nélkül előbb-utóbb kifakad, ami beláthatatlan következményekkel járhat. A következmények pedig nem várhatnak magukra.

Amikor 2002-ben a D209-es SZT tiszt aki jelenleg Magyarország dicstelen miniszterelnöke, egy nyilatkozatában azt mondta hogy az 56-osokra nem kell odafigyelni, mert már öreg emberek és úgy is kevesen vannak.

Válaszom a D 209-nek: Mi még vagyunk és egyre többen leszünk mert 56 szellemiségét gyermekeink és unokáink génjeikben hordozzák. Ezt hagyjuk rájuk örökül. **Ez 56 testamentuma!**

A D209-es kijelentése akár arcpirító is lehetne, ha nem tőle hangzik el, de mint a francia mondja, „**a stilus maga az ember**” és mi ezen az alpári stiluson már 56 utáni időkben túltettük magunkat. A különlegessége a dolognak az, hogy ma már rajtuk kívül senki sem hiszi el.

Egy történelmi fonáksága azért még is van kijelentésének. A D 209-es tiszt alapítja meg a Nagy Imre Emlékrendet, az általuk kivégzett miniszterelnök emlékére.

Ez megalázó számunkra és egyben gyomorfordító még egy egészséges gyomor számára is!

Mi még vagyunk, még öregen is vagyunk és ameddig élünk, számolnia kell velünk

öregekkel még akkor is ha a fizikai megtöretés következtében a test elgyengült. Mert mi vagyunk a NEMZET lelkiismerete. Mert a beteg testben szilárd lélek lakozik!

A testet igen, de a szellemet nem lehet legyőzni! Ez 56 szelleme, s egyben üzenete. Üzenjük mind azoknak, akik báránybörbe bújtatták farkaslelküket, hogy velünk „öregekkel” még számolniuk kell.

Idézni szeretnék az MSZ(M)P internacionalista himnuszából, melyet tele torokkal és duzzadó bankszámlákkal harsognak kongresszusaik záróakkordjaként.

„A múltat végképp eltörölni, rabszolga had indulj velünk”

Ez a XXI. századi morbiditás a ma is bennük élő történelmük, megfelelő zenei aláfestéssel.

A „közös” múltat – szerintük – csak mi zárjuk le, az áldozatok. Tetszésük szerint és feltétel nélkül. Ők viszont továbbmenetelnek és viszik magukkal gyalázatos történelmi múltjuk finomított, de annál dicstelenebb formáját, egyenesen az Európai Unióba.

Legyen egyértelmű számukra, hogy mind a mártírjaink, mind az 56-osok nevében is megígérjük, hogy a múltunkat nem feleltjük el és nem zárjuk le, mint ahogy ôk sem csupán sűrű ködbe burkolják, de az időnként felszkadozó ködfoszlány jótékonyan fellebbenti a valódi szándékot.

Ezen az utolsó menetelésen egyedül kell végigmenniük, mert a „rabszolga had” már fellázadt és nem megy velük egy úton.

Magukra maradtak!

Wittner Mária, 52 A 559 sz. Volt halálra ítélt.